на глава низинъ съ цвѣдрави фистанъ зимѣ пристегнатъ кожусъ, а лѣтѣ клѣсовтайки и болкъ, тѣ сѫ с развеселели а накупнати могла мѣрдъ. Търновчанитѣ имало сѫ осрани съ весове и забражки, съ широки пожусъ за зимѣ и салтамарки за лѣте

ГРАДСКИ АРХИВ * СОФИЯ

Нравы обичаи и партіи. Търновчанитѣ сѫ остроумни, насмешливи, просо, высокоумни, самомнителни; отъ сетний пожаръ на само поразвива сѫ въ нихъ духъ търговства, но отъ кой ученолюбието не земате почетно мѣсто. Женитѣ сѫ посвободихѫ отъ прѣдишний затворнический ~~[illegible]~~ животъ и по свободно съобщеніе възимаха, но не струваше прѣдъ нѣкой, които казватъ прѣимуществата на старитѣ българи. Европейсмъ добро нѣщо но ний не сме още Европейци (далечъ-хромый отъ гаджа); Европейсмътъ не стои въ панталонитѣ и въ книжнитѣ фасоне; безъ образованіе ние не можемъ да бѫдемъ свѣтъ напълно цивилизовани. Безъ ученіе ний не можемъ да достигнемъ до онѣзи понятія, които развиватъ народната промишленость, а безъ нея подражанието на Европейцитѣ, само въ модитѣ и разкрашенията ний стигнемъ ~~[illegible]~~ къмъ загуба и запустяваніе на домоветѣ. Мѫжиетѣ зимѣ пълнятъ кафейницитѣ, гдѣто прѣминуватъ врѣмето си въ праздни игри. Въ които кафейници нѣма ни вѣстници не друго занимателно нѣщо книжовно. Лѣте одатъ на разходка по лозята си въ празничнитѣ дни, а въ дѣлничнитѣ извънъ-града по прѣди вечерта и най много къмъ мѣстото що се зова Алчапаръ или Шюрналъ; младитѣ въведохѫ и пѣніе по тѣзи разходки, което не е цѣлно похвално. По възкресеніе става соборъ отъ ратаи и ратайкинитѣ извънъ селото Марино-село и цѣлий градъ почти излиза на сеиръ (сеиръ). По говоберъ въ